

Aleg. 49.1

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z wnioskiem przyznania Janowi Lisiewiczowi,
b. nauczycielowi szkół ludowych, emerytury w drodze łaski.

Wysoki Sejmie!

Jan Lisiewicz pełnił obowiązki nauczyciela szkół ludowych od 1. Listopada 1862 aż do końca roku szkolnego 1883/4, a to pierwotnie w charakterze płatnego pomocnika nauczycielskiego przy szkole trywialnej w Chorostkowie, następnie zaś w charakterze tymczasowego nauczyciela młodszego przy szkole filialnej w Dawidkowcach w powiecie Czortkowskim.

Dekretem c. k. Rady szkolnej okręgowej z dnia 14. Sierpnia 1884 l. 623 został z powodu nieuleczalnej głuchoty z końcem Sierpnia 1884 od sprawowania obowiązków nauczycielskich uwolniony.

Zaraz po swém uwolnieniu ze służby, wniósł Lisiewicz do Rady szkolnej krajowej prośbę o przyznanie emerytury, prośba ta wszakże nie została uwzględniona, ponieważ petent nie uzyskawszy w ciągu służby stałej posady nauczyciela, nie ma prawa do zaopatrzenia w myśl ustawy z dnia 2. Maja 1873 Nr. 251 Dz. u. kr.

Lisiewicz wniósł w skutek tego prośbę do Tronu o zaopatrzenie w drodze łaski, którą Ministerstwo wyznań i oświaty reskryptem z dnia 16. Lutego b. r. L. 2171 przesłało Radzie szkolnej krajowej do sprawozdania, z wezwaniem wzięcia pod rozwagę, czy nie należałoby petentowi wyznaczyć zaopatrzenia w drodze łaski.

Ze względu, że zachowanie się Lisiewicza w ciągu całej przeszło dwudziestoletniej służby było wzorowe, że się zawsze odznaczał gorliwością w pełnieniu obowiązków, a uwolnienie go z posady w r. 1884. nastąpiło jedynie z powodu, że utracił słuch w ciągu służby, nie mógł nadal skutecznie podołać obowiązkom nauczycielskim, wreszcie ze względu, że Lisiewicz nie ma zgoła żadnego majątku i tuli przy sobie biedną matkę, będąc jedyną jej podporą na starość, Rada szkolna krajowa odezwą z dnia 15. Czerwca b. r. L. 5511 odniosła się do Wydziału krajowego z wnioskiem, o wyjednanie dla Lisiewicza u Wysokiego Sejmu stałego zaopatrzenia w drodze łaski.

Wydział krajowy sprawdzwszy z przedłożonych sobie dokumentów stan rzeczy powyżej skreślony, nabył przeświadczenia, że w tym wypadku odstąpienie od rygoru ustawy byłoby

wskazane względami słuszności, że więc Janowi Lisiewiczowi należałoby w drodze łaski przyznać taką emeryturę, do jakiej miałby być prawo, gdyby w ciągu swej służby uzyskał był stałą posadę nauczycielską.

A gdy Lisiewicz w chwili uwolnienia swego ze służby pobierał płacę 250 zł. i w myśl Art. 39. ustawy z 2. Maja 1873 Nr. 251 Dz. u. kr. po dwudziestoletniej służbie należałaby mu się emerytura w wysokości 125 zł. rocznie, przeto Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Janowi Lisiewiczowi, byłemu nauczycielowi ludowemu w Dawidkowcach przyznaje się w drodze łaski stałe zaopatrzenie w rocznej kwocie 125 zł. a. w.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 27. Listopada 1885.

Marszałek krajowy:

Dr. Zybkiewicz w. r.

Sprawozdawca:

Oktaw Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego.